

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/27/2020
Identifikačné číslo spisu: 2620202130
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2620202130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Lubora Šeba (sudca spravodajca), JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Zdenky Reisenauerovej, JUDr. Eriky Šobichovej, JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Miroslavy Janečkovej, vo veci žalobcu B. S., bytom v B. XXX, proti žalovanej Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom v Senici, Vajanského 17, o náhradu škody, vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20Sa/15/2020, o nesúhlase Krajského súdu v Trnave s postúpením veci Okresným súdom Senica, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je d ô v o d n ý .

Vecne príslušným súdom na konanie je Okresný súd Senica.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Senica domáhal náhrady škody voči žalovanej z dôvodu nesprávneho postupu žalovanej, ktoré spočívalo vo vydaní rozhodnutia, ktorým ho žalovaná vyradila z evidencie uchádzačov a následne o jeho odvolaní rozhodla žalovaná rozhodnutím, ktorým napadnuté rozhodnutie zrušila a odvolaniu žalobcu vyhoveľa v plnom rozsahu.

2. Okresný súd Senica (ďalej aj „okresný súd“) uznesením z 8. septembra 2020 č.k. 3S/1/2020-10 postúpil vec vedenú pod sp. zn. 3S/1/2020 Krajskému súdu v Trnave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) z dôvodu vyslovenia svojej nepríslušnosti. Okresný súd mal za to, že konanie a rozhodovanie v tomto spore spadá do správneho súdnictva a že vecne príslušným (aj miestne príslušným podľa § 13 ods. 1 SSP) je Krajský súd v Trnave v zmysle § 10 SSP.

3. Správny súd nesúhlasil s postúpením veci z dôvodu, že vec patrí do agendy všeobecného súdnictva a vec preto v zmysle § 18 ods. 4 SSP predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“). Uviedol, že v danom prípade sa nejedná o vec patriacu do

správneho súdництва, nakoľko z obsahu podanej žaloby vyplýva, že ide o spor, predmetom ktorého je nárok na peňažné plnenie z titulu náhrady škody voči žalovanej z dôvodu, že žalobca bol vo veci diskriminovaný. V danom prípade sa jedná o súkromnoprávny spor, ktorý môže posúdiť a rozhodnúť iba príslušný súd v zmysle Civilného sporového poriadku. Žalobca nežiada preskúmať rozhodnutie správneho orgánu a ani postup orgánu verejnej správy.

4. Kompetenčný senát najvyššieho súdu ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 18 ods. 4 SSP ak súd postúpi vec správne mu súdu, ktorý s tým nesúhlasí z dôvodu, že nejde o vec patriacu do správneho súdництва, správny súd ju predloží na rozhodnutie kompetenčnému senátu najvyššieho súdu, ktorého rozhodnutím sú sudy viazané.

6. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 2 SSP). Nedovolené konanie alebo opomenutie orgánov verejnej správy musí mať formu rozhodnutia, opatrenia, nečinnosti alebo iného faktického zásahu. Pojmové vymedzenie spôsobilého predmetu preskúmania súdom je dôležité pre žalobcu pri žiadaní ochrany v konaní pred správnym súdom. Žalobca musí nedovolené konanie alebo opomenutie orgánu verejnej správy opísať a právne kvalifikovať do niektorej z uvedených foriem zásahu a na základe toho si zvoliť spôsob právnej ochrany tým, že uvedie druh žaloby, ktorou sa domáha ochrany.

7. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 3 CSP sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

9. Definícia antidiskriminačného sporu je obsiahnutá v ustanovení § 307 CSP, ktorý definuje antidiskriminačný spor ako spor, ktorý sa týka porušenia zásady rovnakeho zaobchádzania podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou.

10. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v súlade so zásadou rovnakeho zaobchádzania sa v pracovnoprávných vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z. každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z. každý sa môže domať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakeho zaobchádzania. Môže sa najmä domať, aby ten, kto nedodržal zásadu rovnakeho zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadostučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakeho zaobchádzania z dôvodu označenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.

13. Vychádzajúc z obsahu žaloby sa žalobca domáha na právy ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená rozhodnutím žalovanej z 10. marca 2020, vydanim ktorého, podľa názoru žalobcu, bol dotknutý na jeho právom chránených záujmoch a to nedodržaním zásady rovnakeho zaobchádzania, čím doslo k diskriminácii jeho osoby. Na právy sa domáha ochrany pre porušenie zásady rovnakeho zaobchádzania podľa § 9 a nasl. antidiskriminačného zákona. Z obsahu žaloby teda nevyplýva, že by sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, nejde teda o správnu žalobu ale tak, ako to konštatoval Krajský súd v Trnave, žalobca sa domáha právnej ochrany podľa antidiskriminačného zákona.

14. Nakoľko vec môže byť prejednaná správnym súdom iba v prípade, že z hľadiska predmetu konania ide o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, definované v ustanovení § 6 SSP, čo v danom prípade konštatovať nemožno, najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že tu nejde o vec patriacu do správneho súdnictva.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že v zmysle § 2, § 3 a § 6 SSP a § 137 CSP nejde o vec patriacu do správneho súdnictva a podľa § 12 CSP v spojení s § 13 a § 15 ods. 1 CSP je na konanie v prvej inštancii vecne a miestne príslušný Okresný súd Senica s tým, že súdy sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 CSP).

16. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.